

fører til en intensivning af landbruget, som skader natur og miljø. Og endelig, og det er for mig noget af det helt afgørende, at den er dybt, dybt skadelig for ulandenes muligheder for ved hjælp af egen kraft at arbejde sig ud af fattigdom.

Det er jo konstateringen af de faktiske forhold, og dem vil jeg gerne have statsministeren til at forholde sig til. Så kan vi bagefter diskutere, hvordan og hvor hurtigt og hvor markant vi får reformeret EU's landbrugsordninger, for det er selvfølgelig det handlingsorienterede i det, det er jeg enig i.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Jørn Jespersen har fuldstændig ret i, at der ikke i mine bemærkninger lå nogen kritisk holdning til formuleringen af spørgsmålet, og jeg mener faktisk også, at jeg svarede positivt på hr. Jørn Jespersens spørgsmål ved at sige, at jeg på mange måder deler de betragtninger, der kommer til udtryk i spørgsmålet.

Og så gik jeg straks over til det handlingsorienterede og spurgte: Hvad gør vi så? For jeg mener, at det, der er det afgørende, så er at se fremad nu og få gennemført grundlæggende reformer i EU's landbrugspolitik, og jeg vil gerne stå ved, også her i Folketingssalen, at det er jeg en stærk tilhænger af. Og Europa-Kommissionen har jo som bekendt netop fremsendt forslag til reform af den fælles landbrugspolitik i EU, et forslag, som rummer en række gode takter, vil jeg sige.

Derudover fremlagde Kommissionen i december forslag til EU's holdning til forhandlingerne på landbrugsområdet i handelsorganisationen WTO. Kommissionens papir blev med visse mindre ændringer godkendt af Udenrigsministerrådet forleden, og regeringen støtter hovedlinjerne i Kommissionens udspil på begge områder. Samtidig vil vi fra dansk side arbejde på at fremme de holdninger, der er indeholdt i den vedtagelse, som Folketinget besluttede den 5. november.

Så hr. Jørn Jespersen behøver ikke at tvivle på min og regeringens fortsatte bestræbelser på at fremme reformer af landbrugspolitikken.

Jørn Jespersen (SF):

Kan jeg tage det som udtryk for, at statsministeren er enig i, at EU's landbrugsordninger i dag koster forbrugerne og skatteyderne i EU i omegnen af 300 mia. kr., og at det svarer til en ekstraudgift pr. husstand på i størrelsesordenen 4.000-

7.000 kr. om året, alt efter hvordan man regner det ud?

Kan jeg også tage det som udtryk for, at statsministeren er enig i, at det medfører markant skade på natur og miljø, og endelig at statsministeren er enig i, at noget af det værste ved EU's landbrugsordning er, at det i virkeligheden for nu at fortsætte den tidligere diskussion er en slags reel krig mod de fattige, der bliver ført via EU's landbrugsordninger, som forhindrer dem i at få adgang til vores markeder, og som dumper vores overskudsproduktion til kunstigt lave priser på deres markeder og dermed fastholder dem i ekstrem fattigdom? Den konstatering synes jeg godt statsministeren kunne komme med over for offentligheden.

Så vil jeg spørge om det mere handlingsorienterede. Er statsministeren tilfreds med udspillet fra Kommissionen både i forhold til midtvejs-evalueringen og i forhold til WTO, eller vil statsministeren og regeringen arbejde for, at de noget svage udspil bliver styrket, bl.a. ved at man langt hurtigere får afskaffet eksportsubsidier, og ved at man får lavet en kraftigere afkobling mellem støtten og produktionen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første vil jeg sige, at den bedste måde, man kan hjælpe verdens fattigste lande på, er ved at give dem fri adgang til verdensmarkedet og dermed mulighed for at tjene deres egne penge, og ved at de rige lande holder op med at fylde deres egne erhverv med subsidier, der forvrider konkurrenceforholdene og på den måde også gør livet besværligt for de fattigste lande. Jeg er fuldstændig enig med hr. Jørn Jespersen i den betragtning.

Man kan også sige, at det er en mærkelig ting, at først skal forbrugerne i de rige lande betale en højere fødevarerpris, end de ellers skulle, og derefter beder vi de samme forbrugere om via deres skattebillet at betale til en udviklingsbistand, der skal råde en slags bod på, at vi har gjort skade på de fattige lande gennem en besynderlig handelspolitik. Så der er mange absurditeter i den måde, vi har indrettet det på.

Kl. 13.30

Men så vil jeg altså godt sige, at nu bør hr. Jørn Jespersen og andre jo ikke glemme, at der også er en historisk baggrund for, at landbrugsordningerne er bygget op, som de er, nemlig at Europa efter Anden Verdenskrig ikke var i stand til at brødføde sig selv, og i 1950'erne udviklede man derfor en landbrugspolitik, som faktisk har